

впливу, таких як впровадження енергоефективних технологій, використання вторинних ресурсів та впровадження програм відновлення природних ресурсів.

Необхідно також враховувати можливості гнучкості виробничого процесу, щоб швидко реагувати на зміни у попиту та конкурентному середовищі. Це може включати в себе розробку модульних систем виробництва, які дозволяють легко змінювати обсяги виробництва або виробляти різноманітні продукти за потреби ринку [3].

Завершальним етапом планування виробничої потужності є оцінка результатів і постійне удосконалення стратегій. Це означає аналіз ефективності виробничих процесів, ідентифікацію можливостей для оптимізації та впровадження заходів для досягнення стратегічних цілей підприємства.

У цілому, планування виробничої потужності є складним та багатоетапним процесом, який вимагає систематичного підходу, аналізу даних та стратегічного мислення для досягнення успіху на ринку.

Список використаних джерел:

1. Власова Н.О., Гросул В.А., Круглова О.А. Економіка торгівлі: навч. посіб. Харків: Світ Книг, 2014. 473 с.
2. Гвініашвілі Т.З., Гринько Т.В. Науково-методичне забезпечення управління ризиками інноваційної діяльності на промислових підприємствах. *Економіка та підприємництво*: зб. наук. пр. Київ: КНЕУ, 2017. № 39. С. 267-78.
3. Гринько Т.В. Функції логістичної системи в умовах забезпечення конкурентоспроможності підприємств галузі металургії. *Економіка та держава*. 2016. № 5. Травень. С. 12-16.
4. Гусєва О.Ю., Воскобоева О.В. Планування діяльності підприємства: навч. посіб. Київ: ДУТ, 2020. 135 с.

Фесенко М. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ

На сьогоднішній день одним із важливих завдань забезпечення підприємницької діяльності є впровадження цифрових платформ. Слід зазначити, що платформа вважається цифровою через те, що вона вміє акумулювати дані та на їх основі за рахунок цифрових технологій постійно удосконалюється. Внаслідок

цього цінність вигоди комунікацій для користувачів підвищується. В управлінні розвитком підприємництва цифрові платформи дозволяють точніше і своєчасно таргетувати управлінські дії, підвищуючи якість прийнятих рішень. Можна виділити ключові властивості цифрової платформи:

- цифрова платформа є онлайн-системою;
- цифрова платформа акумулює та зберігає великі дані;
- за рахунок накопичених даних цифрова платформа підвищує спостереження процесів;
- цифрова платформа заснована на цифрових технологіях, за рахунок яких вона удосконалюється;
- цифрова платформа виступає як засіб комунікації між суб'єктами та формує синергетичний ефект;
- цифрова платформа генерує та надає користувачам цінність на основі забезпечення доступу до безлічі взаємопов'язаних та взаємодоповнюючих ІТ-сервісів.

Цифрові платформи мають різні переваги: зростання продуктивності, поліпшення якості товарів та послуг, зниження витрат, зниження термінів надання послуг, швидке створення проактивних сервісів, уніфікація архітектури, проєктування нових рішень та їх гнучка інтеграція з існуючими ІТ-рішеннями, можливість їх тиражування тощо.

Управління цифровими платформами може бути централізованим, децентралізованим та гібридним. У централізованій моделі є єдиний орган управління, який організовує транзакції. У децентралізованій моделі немає єдиного органу управління і всі взаємодії здійснюються без посередників. У гібридній, змішаній моделі на рівні групи платформ, наприклад кластерів, може використовуватися децентралізована модель, яка, у свою чергу може взаємодіяти з централізованими платформами на рівні держави, галузей та регіонів.

Важливо розуміти, що у централізованих платформах інфраструктура та інші ресурси належать власникам, вони їх створюють та ними керують. Існують різні класифікації цифрових платформ. Найчастіше за типологією програмного продукту виділяють такі цифрові платформи: інфраструктурні (Telegram, WhatsApp та ін.), інструментальні (Java, Android, IOS та ін.) і прикладні (Uber, Amazon та ін.). Також є класифікації за моделями діяльності, способами

монетизації та ін. Подібні цифрові платформи вже реалізовані та успішно функціонують в інших країнах. На різних рівнях управління можуть створюватись свої цифрові платформи.

Цифрові платформи дозволяють організувати взаємодію міністерств та відомств, державних органів влади, кластерів, постачальників, споживачів та інших суб'єктів. Цифрові платформи практично всіх типів завдяки збиранню, обробці та зберіганню великого масиву даних відкривають для підприємницьких структур можливість використання різних ІТ-сервісів, проведення моніторингу рівня територіально-галузевого розвитку підприємництва та прийняття обґрунтованих цілеспрямованих рішень.

Цифрова платформа має створюватися з урахуванням сучасних тенденцій, мати мікросервісну архітектуру, керовану подіями, підтримувати стабільність. У той самий час не можна сказати, що розробка цифрової платформи – це швидкий процес. Для розробки з нуля може знадобитися два-три роки. Тому доцільно також розглядати готові рішення, які дозволять адаптацію цифрової платформи під свої завдання на основі підтримки сучасних архітектурних рішень, готових компонентів, low-code та інших інструментів. Важливою особливістю цифрової платформи має стати наявність аналітичних «інструментів, які дозволять підготувати та проаналізувати дані та подати результати у зручному та наочному вигляді для підприємця, який приймає рішення. При роботі з даними необхідно здійснювати їх збирання, підготовку, аналіз та обробку результатів.

Таким чином, застосування цифрових платформ та технологій є перспективним та ефективним в підприємницькій діяльності, що зможе прискорити здійснення цілеспрямованого таргетування та вплинути на розвиток підприємницької діяльності шляхом поліпшення комунікацій та взаємодії між суб'єктами та об'єктами управління.

Список використаних джерел:

1. Ареф'єва О.В. Конкурентоспроможність підприємств у міжнародному цифровому просторі: монографія. Київ: ФОП Маслаков, 2019. 342 с.
2. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З. Формування системи конкурентоспроможності суб'єктів підприємництва в умовах цифровізації. Підприємництво: сучасні виклики, тренди та трансформації: колективна монографія / за заг. ред. Гринько Т.В. Вид-во: ФОП Біла К.О. 2023. С. 121-186.

3. Лігоненко Л., Хріпко А., Доманський А. Зміст та механізм формування стратегії діджиталізації в бізнес-організаціях. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Економічні науки*. 2018. Вип. 22 (62), 2 т. С. 21-24.
4. Greenstein S., Goldfarb A., Tucker C. The Economics of Digitization. The International Library of Critical Writings in Economics series, 2013. 672 p.
5. Hvinishvili, T. Changing the paradigm of strategic enterprise management in a digital economy. *Економічний простір*, 2021. № 172. С. 23-28.
6. Trokhymets, O. (2019). Development of national economy in the context of information and digitalization processes. In book: Challenges and prospects for the development of a new economy at global, national, and regional levels. DOI: 10.36059/978-966-397-147-6/111-128.

Філоненко М. С., д-р екон. наук Гринько Т. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІНСТРУМЕНТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Забезпечення ефективного функціонування сучасного бізнесу залежить від його узгодженості зі стратегічним управлінням. Така необхідність зумовлена переходом до інноваційного підходу до розвитку національної економіки, стрімкими темпами змін зовнішнього середовища та появою непередбачуваних викликів, що вимагають від підприємств оперативного реагування. Проте існуючі підприємства демонструють, що швидкість змін зовнішнього середовища часто перевищує здатність суб'єктів господарювання оперативно реагувати. Як наслідок, вони виявляються нездатними оперативно реагувати на нові виклики та зміни середовища, що призводить до несприятливих наслідків. Тільки завдяки стратегічній орієнтації підприємства можуть забезпечити довгостроковий успіх і швидко адаптуватися до зовнішніх змін. Стратегічне управління залишається відносно новим поняттям для багатьох вітчизняних підприємств, які тільки починають досліджувати його впровадження. Зараз їхні керівники часто віддають перевагу короткостроковим цілям, не звертаючи уваги на важливість довгострокового розвитку.

Для успішного здійснення стратегічного управління в компанії вкрай важливо використовувати відповідні інструменти. Ці інструменти охоплюють набір методів, моделей та індикаторів, які уповноважені особи на підприємстві використовують для прийняття рішень під час процесу стратегічного управління, таким чином забезпечуючи довгостроковий успіх [2].